

то що сà рáвно оупотребíтелни въ три раз-  
 личны падéжи, и да се оупотреблáватъ въ  
 пишешыятъ и́зыкъ, кой то бѣзъ всáкаго со-  
 мнѣнiа ще ни сáбжатъ за по́големо и́зяснѣ-  
 нiе въ рáзуматъ, и защò да се некоспòлзв-  
 ваме òтъ нiхъ; и всáкомъ ще да вѣде оу-  
 гòдно, защò то се недничтожáва на-ни́кого  
 помѣстныю члѣнъ, но съ товà тòкмо разлi-  
 чiе, защò е́динъ ще се оупотреблáва въ и́ме-  
 нiтешыятъ падéжъ, а дрѹгъ въ винiтешы-  
 атъ, а трéтiй въ родiтешыятъ. И кòлко то  
 за настоáща та Граммáтика, ѡзъ, каккò то  
 що вiди сѣкои, оупотребiхъ въ и́менiтешы-  
 атъ о, като нáи приискренъ и прáкиленъ, и  
 òтъ и́менiтешы падéжъ òтъ мѣстоимѣнiе то  
 òнъ (и́ли òтъ Грѣчес. ò) произышѣлъ, каккò  
 то що се доказà прострáнно и вѣрно на стран.  
 43. а а, и атъ, като що сà òтъ кòсвенныте  
 падéжи Славѣнски произышли, а, оупотребiхъ  
 въ родiтешыятъ, и́коже прилiчно е́сть, а  
 атъ въ винiтешыятъ и въ дáтешыятъ. И  
 като земáхъ тiа три различны члѣна, когà  
 трѣвѣва да преведѣмъ слѣдѹющее òтъ Грѣче-  
 ски на Бòлгарски, πῶς ὀνομάζεται τὸ το  
 ἐράσιμον ζῶον; ἠρώτησεν τὸν φύλακα.  
 Такà го превòдимъ. Каккò се и́менѣва товà  
 лювѣзно жикòтно; попытà стрáжатъ. Каккò